Lieta nr.C30710812
Lietvedības nr.C0373-16/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 8.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
ar sekretāri A.Taškovu
piedaloties advokātiem V.Ulmanim un M.Grudulim
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 15.augustā Rīgas domes Mājokļu un vides departaments (turpmāk tekstā – prasītājs) iesniedza tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā – atbildētāja) par parāda LVL 1342 apmērā, kas atbilst EUR 1909,49 apmērā, piedziņu norādot, ka atbildētāja laikā no 2002.gada 29.jūlija līdz 2011.gada 30.augustam strādāja par /nosaukums/, pamatojoties uz 2002.gada 29.jūlija darba līgumu nr.141, kas noslēgts starp Rīgas domi un atbildētāju.

Prasītājs ir Rīgas pilsētas Īres valdes saistību pārņēmējs.

Atbildētāja laikā no 2005.gada 22.augusta līdz 2007.gada 21.decembrim studēja Latvijas Policijas akadēmijā. 2005.gada 3.novembrī starp atbildētāju un Rīgas pilsētas izpilddirektoru tika noslēgta vienošanās nr.1 "Par mācību maksas apmaksu".

Laikā no 2010.gada 24.maija līdz 2011.gada 23.novembrim atbildētājai tika piešķirts bērna kopšanas atvaļinājums. Pamatojoties uz atbildētājas 2011.gada 19.augusta iesniegumu un Darba likuma 100.panta pirmo un ceturto daļu prasītāja direktors 2011.gada 30.augustā pieņēma rīkojumu nr.DMV-11-475-rs "Par darba attiecību pārtraukšanu ar atbildētāju" ar kuru 2002.gada 29.jūlija darba līgums nr.141 tika izbeigts.

Saskaņā ar 2005.gada 3.novembra vienošanās nr.1 "Par mācību maksas apmaksu" 1.2.4.punktu atbildētāja apņēmās pēc mācību iestādes pabeigšanas nostrādāt Rīgas domē vai tās struktūrvienībās trīs gadus, neskaitot bērna kopšanas atvaļinājuma laiku. Atbilstoši šīs vienošanās 1.4.1., 4.1.1.punktiem darba devējs ir tiesīgs izbeigt šo vienošanos, pieprasot, lai darbinieks atmaksā darba devējam visu mācību iestādei samaksāto naudas summu par atbildētājas mācībām. Savukārt atbildētāja pēc šāda darba devēja pieprasījuma atmaksā darba devēja pieprasīto summu, ja darba tiesiskās attiecības starp pusēm tiek izbeigtas. Līdz ar to atbildētājai saskaņā ar šo vienošanos jāatmaksā darba devējam izmaksātā mācību maksa LVL 1342 apmērā.

Prasītāja ieskatā attiecībā uz atbildētāju nav attiecināmi Darba likuma 96.panta noteikumi, jo prasītājs netika nosūtījis atbildētāju paaugstināt kvalifikāciju.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1770., 1771., 1775.pantu. Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu LVL 1342 apmērā, kas atbilst EUR 1909,49 apmērā.

Atbildētāja savos rakstveida paskaidrojumos, kas saņemti tiesā 2012.gada 6.decembrī, norāda, ka nav spēkā darba līguma noteikumi un darba devēja rīkojumi, kas pretēji normatīvajiem aktiem pasliktina darbinieka tiesisko stāvokli. Saskaņā ar Darba likuma 156.panta trešo daļu laiku, kuru darbinieks pavada bērna kopšanas atvaļinājumā, ieskaita kopējā darba stāžā. Pušu vienošanās 24.punkta nosacījums pasliktina atbildētājas kā darbinieces stāvokli un līdz ar to ir pretējs Darba likuma 156.panta trešās daļas nosacījumiem.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītā pamata, apstākļiem un apmērā. Papildus paskaidroja, ka starp pusēm 2005.gada 3.novembrī noslēgtā vienošanās ir privāttiesību līgums. Prasītājs ir /amats/. Lūdz prasību apmierināt.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina un papildus paskaidroja, ka prasītājam nav prasījuma tiesību, jo privāto tiesību jomā prasītājs nav juridiska persona, bet gan Rīgas pašvaldības institūcija, kurai nav dots Rīgas pašvaldības pilnvarojums celt prasību tiesā. Šādas tiesības saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir tikai Rīgas domei, kuras priekšsēdētājam ir attiecīgas paraksta tiesības.

Bez tam atbildētājas ieskatā lietas materiālos esošā vienošanās un prasītāja iesniegtie maksājuma dokumenti nav noformēti un apstiprināti noteiktā kārtībā. Lūdz prasību noraidīt.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst prasību par nepamatotu un noraidāmu.

Lietā nav strīda un kā redzams no lietas materiāliem 2002.gada 29.jūlijā starp Rīgas domi un atbildētāju tika noslēgts darba līgums pieņemot atbildētāju darbā par /nosaukums/ /amats/ (l.l.9-15).

2005.gada 3.novembrī starp Rīgas domi un atbildētāju tika noslēgta vienošanās par mācību maksas apmaksu nr.1 saskaņā ar kuru Rīgas dome no 2005.gada 1.septembra līdz 2007.gada 30.decembrim apmaksā atbildētājas mācību maksu par studijām Latvijas Policijas akadēmijā. Saskaņā ar šīs vienošanās 4.1.punktu Rīgas dome ir tiesīga izbeigt šo vienošanos, pieprasot, lai atbildētāja atmaksā Rīgas domei visu izmaksāto naudas summu par mācībām, ko saskaņā ar šo vienošanos Rīgas dome samaksājusi mācību iestādei. Atbildētāja pēc Rīgas domes pieprasījuma atmaksā tai pieprasīto summu, kad darba tiesiskās attiecības starp pusēm tiek izbeigtas jebkādu iemeslu dēļ.

Saskaņā ar 2011.gada 30.augusta prasītāja rīkojumu nr.DMV-11-475-rp par darba attiecību pārtraukšanu ar 2011.gada 30.augustu ar atbildētāju

izbeigts 2002.gada 29.jūlijā noslēgtais darba līgums nr.141.

Kā redzams no Rīgas pilsētas izpilddirektora 2006.gada 23.janvāra rīkojuma nr.27-ip; 2006.gada 20.septembra rīkojuma nr.423-ip; 20076.gada 13.marta rīkojuma nr.133-ip; 2007.gada 13.jūnija rīkojuma nr.327-ip un attiecīgi 2005.gada 11.novembra maksājuma uzdevuma nr.13861; 2006.gada 25.janvāra maksājuma uzdevuma nr.20841; 2006.gada 21.septembra maksājuma uzdevuma nr.31098; 2007.gada 14.marta maksājuma uzdevuma nr.203351; 2007.gada 15.jūnija maksājuma uzdevuma nr.207877 Rīgas dome ir uzdevusi Rīgas domes Finanšu departamentam veikt atbildētājas mācību maksas samaksu kopā LVL 1342 apmērā, kas pārskaitīta attiecīgi Latvijas Policijas akadēmijas kontā.

Līdz ar to prasītājs ir cēlis prasību pret atbildētāju par samaksātās mācību maksas LVL 1342 apmērā piedziņu.

Prasītājs lietā ir Rīgas domes Mājokļu un vides departaments, kas ir Rīgas pilsētas Īres valdes saistību un tiesību pārņēmējs par ko lietā nav strīds.

Civillikuma 1407.pants nosaka, ka par juridiskām personām atzīstamas valsts, pašvaldības, personu apvienības, iestādes, nodibinājumi un lietu kopības, kurām piešķirta juridiska personība.

Saskaņā ar likuma "Par pašvaldībām" 4.pantu realizējot vietējo pārvaldi, pašvaldības likumā noteiktajos ietvaros ir publisko tiesību subjekts, bet privāttiesību jomā pašvaldībām ir juridiskās personas tiesības.

Lietā nepastāv strīds, ka 2005.gada 3.novembrī starp Rīgas domi un atbildētāju noslēgtā vienošanās par mācību maksas apmaksu nr.1 ir privāttiesību līgums, ko Rīgas dome kā pašvaldība ir noslēgusi kā juridiska persona piedaloties privāttiesību apritē un slēdzot šo līgumu Rīgas dome nav pildījusi pašvaldības funkcijas publisko tiesību sfērā.

Likuma "Par pašvaldībām" 62.panta 4.punkts nosaka, ka domes priekšsēdētājs bez īpaša pilnvarojuma pārstāv domi tiesā. Rīgas domes 2011.gada 1.marta saistošo noteikumu Nr.114 "Rīgas pilsētas pašvaldības nolikums" 12.punkts nosaka, ka Pašvaldības funkciju īstenošana tiek organizēta atbilstoši nozarēm, izveidojot šādus Domes departamentus, t.sk. Rīgas domes Mājokļu un vides departamentu (12.4.punkts).

Tiesa atzīst, ka privāttiesību jomā par juridisku personu tiek atzīta Rīgas pašvaldība – Rīgas dome, un attiecīgā persona, kura ir tiesīga bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt Rīgas domi tiesā ir tās priekšsēdētājs.

Savukārt prasītājs lietā - Rīgas domes Mājokļu un vides departaments, ir Rīgas pašvaldības struktūrvienība, kuras kompetencē ietilpst Rīgas domes kā publisko tiesību subjekta tiesību un pienākumu īstenošana. Taču Rīgas domes Mājokļu un vides departaments nav atzīstams par privāttiesību subjektu un tam nav juridiskas personas statusa privāttiesību jomā.

Civilprocesa likuma 1.panta pirmā daļa nosaka, katrai juridiskai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā.

Tiesa atzīst, ka Rīgas domes Mājokļu un vides departaments nevar tikt atzīts par prasītāju civillietā, jo tam nav juridiskas personas statusa privāttiesību jomā.

Bez tam no 2005.gada 3.novembra ar atbildētāju noslēgtās vienošanās par mācību maksas apmaksu nr.1 izriet, ka tā līgumslēdzēja puse ir Rīgas dome, nevis Rīgas domes Mājokļu un vides departaments.

Kā arī tiesai netika iesniegts un netika norādīts uz normatīvo aktu, kurā noteikts Rīgas domes pilnvarojums Rīgas domes Mājokļu un vides departamentam pārstāvēt Rīgas domes intereses un celt Rīgas domes vārdā prasības tiesā, kas izriet no 2005.gada 3.novembra ar atbildētāju noslēgtās vienošanās par mācību maksas apmaksu nr.1.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta prasība pret atbildētāju par parāda LVL 1342 apmērā, kas atbilst EUR 1909,49 apmērā, piedziņu ir noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no likuma "Par pašvaldībām" 4.panta, 62.panta 4.punkta, Civillikuma 1405.panta, Civilprocesa likuma 8., 97., 193.panta, tiesa

nosprieda:

noraidīt Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta maza apmēra prasību pret /pers. A/ par parāda LVL 1342 apmērā, kas atbilst EUR 1909,49 apmērā, piedziņu

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2016.gada 22.novembrī.

Tiesnese K.Zdanovska